

РЕШЕНИЕ

№ 5380

гр. София, 14.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4016** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. М. В., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №20063232/10.03.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 97^{-ми} с-в по н.а.х. дело №9665/2019г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че потвърдената от първостепенния съд санкция нарушава съществено правилата на правото на Европейския съюз за пропорционалност на санкциите и е явно несправедлива. Сочи, че в случая твърдяното нарушение е в размер на 0.01 стотинка над допустимия праг за плащания в брой, а наложената санкция от 5000 (пет хиляди) лева е 500 000 пъти по-голяма. Твърди, че [фирма] е предоставило на [фирма] заем в размер на 10 000 (десет хиляди) лева въз основа на договор от 04.04.2017г. и съгласно разписка за получаване на сумата и следователно превишението на въпросния заем над позволения праг за разплащания в брой по Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) е било в размер на една стотинка. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено Наказателно постановление (НП) №344421-F371325/29.06.2018г., издадено

от заместник директор на Териториалната дирекция – С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП).

Ответникът – ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ - С. на Националната агенция за приходите, представлявана от директора, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Б. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор М. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №344421-F371325/29.06.201 г., на основание чл.5, ал.1 ЗОПБ, на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 (пет хиляди) лева, за това, че на 04.04.2017г. в [населено място] е извършил плащане в брой в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, с получател [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Л. С., с основание „предоставяне на заемана сума на заявителя за погасяване на текущи задължения, възникнали от обикновената му търговска дейност – електроенергия, задължения към бюджета, такси по ЗМДТ, заплати, материали, стоки и др. подобни“ по договор за паричен заем от 04.04.2017г., с което е била нарушена разпоредбата на чл.3, ал.1, т.1 ЗОПБ. Сумата е осчетоводена текущо на 04.04.2017г. по дебит сметка 225/кредит сметка 501.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №344421-F371325/29.06.2018г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е нарушил правилата за плащанията в брой на територията на Република България, поради което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушение на чл.3, ал.1, т.1 ЗОПБ. Решението е неправилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 97^{ми} състав.

Съгласно чл.3, ал.1 , т.1 ЗОПБ плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 (десет хиляди) лева. Според кореспондиращата на посоченото нарушение санкционна разпоредба на чл.5, ал.1 ЗОПБ, който извърши или допусне извършването на нарушение на чл.3, се наказва с глоба в размер 25 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е физическо лице, или с имуществена санкция в размер 50 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е юридическо лице.

Националните ограничения на плащанията в брой от една страна, са свързани със свободата на движение на капитали, а от друга, самото съществуване на различни национални ограничения на плащанията в брой е в състояние да наруши конкуренцията на общия пазар. В практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) преценката за това, дали дадена ситуация засяга само национални отношения, се прави по абстрактен, а не по конкретен критерий – т.е. достатъчно е подобна ситуация да може да засегне търговията между държавите – членки на ЕС и да наруши правилата на конкуренцията на общия пазар, като не се изследва дали в конкретната ситуация има или няма отношения между държави-членки (Решение по дело C-384/08; Решение от 1 юни 2010 г. по дело В. Р. и С. G. и Решение по дело А. G. C -342/17).

Така, както сочи и ответникът, в практиката си СЕС подчертава, че принципът на пропорционалност е задължителен за държавите - членки, както относно определянето на състава на нарушението, така и относно тежестта на санкциите, а също и относно „елементите, които могат да бъдат отчитани при определянето на глобата“ (Решение от 19 октомври 2016 г., EL EM 2001, C-501/14, EU:C:2016:777, т. 41, Решение от 22 март 2017 г. по обединени дела C-497/15 и C-498/15, Е. Т., т. 43). „Строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения“, като същевременно се съблюдава основния принцип на пропорционалност (Решение от 19 октомври 2016 г., EL EM -2001, C 501/14, EU:C:2016:777, т. 40 и Решение по обединени дела C-497/15 и C-498/15, т. 42).

Спазването на принципа за пропорционалност се осъществява чрез преценката по чл.28 ЗАНН. Принципът на пропорционалност е относим и към формалните нарушения, извършени чрез действие или бездействие. В случая с НП е наложена предвидената от закона фиксирана санкция, която е в размер на 5000 (пет хиляди) лева - 50% от 10 000 (десет хиляди) лева, която не може да се определи като незначителна и то за превишение над допустимия праг от 0,01 лева. Затова макар наложената имуществена санкция да е нормативно предвидена, се явява несъразмерна с тежестта на извършеното, надхвърля границите на необходимото за контрол върху проследяването на движението на средствата и като прекомерна противоречи на принципа на пропорционалност.

Следва, освен това, да се отчете пълната липса на отегчаващи обстоятелства и наличието на многобройни смекчаващи такива – горепосоченото превишение на допустимия праг на плащанията в брой от едва 1 стотинка, текущото осчетоводяване на предоставената в брой сума (т.е. същата не е била укрита от съответните контролни органи и не са били създадени предпоставки за ощетяване на бюджета чрез избягване на данъчни задължения. Поради това, съдът намира, че обществените отношения, закриляни от ЗОПБ, независимо от тяхната важност, са засегнати в изключително минимална степен и налагането на имуществена санкция в този висок, макар и минимален размер, е необосновано. В случая, предупредителните и превъзпитателни цели на административното наказание са били постигнати още с образуване на административнонаказателното производство и не е било необходимо тези цели да бъдат израждани в назидателни.

Като е достигнал до обратния извод решаващия състав на СРС е постановил неправилно Решение, което следва да бъде отменено и по същество на спора да бъде отменено и незаконосъобразното НП № № 344421-F371325/29.06.2018 г.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №20063232/10.03.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 97^{-ми} с-в по н.а.х. дело №9665/2019г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №344421-F371325/29.06.2018г., издадено от заместник директор на Териториалната дирекция – С. на Националната агенция за приходите.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.